Asociația "HandHope"
Str. Bălțărețu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 109 / A / 046 / 2017
Valabilitate - anuală
ALEXANDRIA 1

„Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

Revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali

Noiembrie 2017
Se distribuie gratuit
Nr. 177

„Ajutorul îmi vine dela Domnul, care a făcut cerurile și pământul" Psalmi 121:2

Editorial

Cum devine accesibilitatea o realitate pentru toți oamenii din Europa

Material tradus si prelucrat:
Lavinia Elena Niculicea

Actul European privind accesibilitatea

Peste 100 de persoane au participat la conferința europeană „Actul european privind accesibilitatea – crearea realității privind accesibilitatea deplină". Conferința a avut loc în perioada 6-7 octombrie 2017 în Estonia, găzduită de Camera Estoniană a Persoanelor cu Handicap, în cadrul președinției estoniene a Consiliului Uniunii Europene (UE).

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

A urcat muntele... într-un scaun rulant pentru... - pag. 3
De ce îi se întâmplă lucruri rele oamenilor buni? - pag. 4
Dumnezeu îți oferă mai multe... - pag. 6
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 7
E bine să știm - pag. 8
Litere de lege - pag.15
O viață oferită de două ori - pag.16

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Persoane cu dizabilităţi din întreaga Europă şi din diverse comunităţi locale din Estonia, reprezentanţi ai guvernului estonian, factori de decizie ai UE şi reprezentanţi ai întreprinderilor s-au reunit pentru a discuta conţinutul Actului european privind accesibilitatea şi ce înseamnă practic pentru persoanele din Europa, notează EDF.

Discuţia a avut loc la doar câteva săptămâni după votul decisiv al Parlamentului European privind Legea accesibilităţii, care este o propunere legislativă europeană, menită să facă produsele şi serviciile din întreaga UE accesibile pentru toţi.

Persoanele venite din diferite regiuni ale Estoniei au explicat de ce accesibilitatea este importantă pentru ei şi de ceea ce au nevoie cel mai mult în comunităţile lor locale. De asemenea, aceştia au împărtăşit cele mai bune practici privind accesibilitatea în viaţa lor de zi cu zi şi au identificat cele mai mari obstacole în calea realizării unor comunităţi locale mai accesibile tuturor cetăţenilor.

În timpul discuţiilor, a devenit clar că accesibilitatea este o condiţie prealabilă pentru a putea participa la viaţa socială şi pentru a se bucura de alte drepturi fundamentale, cum ar fi dreptul la muncă, dreptul la educaţie etc. Cu toate acestea, barierele în calea accesibilităţii persistă în toate ţările europene; de aceea este nevoie de un puternic act privind accesibilitatea.

„În Narva, Estonia, multe clădiri datează din perioada sovietică şi nu dispun de ascensoare sau chiar de o rampă la intrare pentru a intra în magazine", a spus un participant al conferinţei.

Chiar şi în cazurile în care accesibilitatea este luată în considerare, acest lucru nu este adesea făcut în mod consecvent sau nu este implementat corect, după cum a subliniat un alt participant:

„În municipiul meu, primăria dispune de intrare accesibilă, cu o rampă şi o uşă largă, dar nu există lift pentru a te deplasa în interiorul clădirii, aşa că nu pot intra decât la subsol şi nu pot avea acces la serviciile de care am nevoie la alte etaje "

Mulţi comentatori au subliniat, de asemenea, că deşi există adesea o anumită conştientizare a accesibilităţii persoanelor cu dizabilităţi fizice, cum ar fi utilizatorii de scaune rulante, multe alţi oameni cu dizabilităţi, de exemplu persoanele cu deficienţe de auz, de vedere şi cele surdo-mute sunt de multe ori uitate. Situaţia este şi mai dificilă pentru persoanele cu dizabilităţi mai puţin vizibile, cum ar fi dizabilităţile intelectuale sau psihosociale.

A fost evidenţiată şi importanţa implicării persoanelor cu dizabilităţi prin intermediul organizaţiilor lor reprezentative: nu ar trebui luată nicio decizie cu privire la viaţa persoanelor cu dizabilităţi fără acestea.

Un exemplu de bună practică a venit din partea oraşului Tallinn: în 2013, a fost efectuat un amplu audit privind accesibilitatea, urmat de publicarea unui plan de acţiune în consultare cu organizaţiile persoanelor cu handicap din Estonia. Există, de asemenea, posibilitatea de a obţine finanţare în cadrul unui proiect-pilot al Fondului Social European (FSE) pentru a face locuinţele existente accesibile. Acum, ei speră că acest proiect va fi extins.

Cea de-a doua parte a conferinţei s-a concentrat asupra modului în care Legea accesibilităţii, precum şi alte legi ale UE ar putea contribui la îndeplinirea nevoilor de accesibilitate ale comunităţilor locale din Europa şi asupra căii de urmat.

Negocierile Parlamentului European cu Consiliul privind Actul accesibilităţii vor începe în curând. EDF şi membrii săi vor face o campanie pentru a se asigura că guvernele din Europa înţeleg necesitatea adoptării unui Act puternic privind accesibilitatea.

„Încă mai avem unele ţări din UE care spun că persoanele cu dizabilităţi sunt prea costisitoare pentru ele. Considerăm Actul privind accesibilitatea ca fiind o oportunitate pentru toţi cetăţenii sau ca pe o povară pe care am vrea să o aruncăm cât mai curând posibil?„, a declarat secretarul EDF, Gunta Anca.

„În trecut, oamenii credeau că electricitatea este costisitoare şi inutilă. Sunt sigur că în viitor accesibilitatea, precum şi Design For All vor fi o parte intrinsecă a vieţii noastre de zi cu zi, ca şi în cazul electricităţii", a adăugat ea.

Helena Pall, de la Reprezentanţa Permanentă a Estoniei pe lângă UE, care deţine în prezent preşedinţia Consiliului, a declarat: „Ne propunem să finalizăm poziţia Consiliului cu privire la Legea accesibilităţii până la sfârşitul preşedinţiei noastre". Ea a subliniat, de asemenea, că accesibilitatea este mai mult o chestiune de voinţă şi de conştientizare decât una ce ţine de costuri, concluzionând: „Stabilirea cerinţelor privind accesibilitatea este o situaţie avantajoasă pentru toţi. Un design universal uşurează viaţa tuturor".

Preşedintele EDF, Yannis Vardakastanis, a declarat că guvernele ar trebui să sprijine un puternic act de accesibilitate la negocierile Consiliului: „Ei nu pot spune că sprijină accesibilitatea atunci când vorbesc în ţările lor şi acţionează diferit atunci când votează la Consiliu". Preşedintele EDF a mai subliniat că accesibilitatea este un beneficiu pentru societate şi întreprinderi: „Ei vor primi ceea ce investesc prin ajungerea la cât mai mulţi consumatori, precum şi prin facerea produselor şi serviciilor accesibile. Accesibilitatea nu este doar o problemă a drepturilor omului şi o chestiune de bun simţ, ci este şi o chestiune de afaceri".

-sfârşit-

SURSA: http://www.jurnal-social.ro/cum-devine-accesibilitatea-o-realitate-pentru-toti-oamenii-din-europa/
Preluat cu permisiune

Jason Liversidge

a urcat muntele Snowdon într-un scaun rulant pentru a crește gradul de conștientizare a bolii de care suferă

Lavinia Elena Niculicea

Viața ne scoate în cale oameni și întâmplări, din care și de la care putem învăța lecții despre curaj, voință și perseverență pentru a ne inspira, a ne face să ne oprim puțin din activitățile noastre și să ne gândim la propria viață și la provocarile ei. Un astfel de om este Jason Liversidge, în vârstă de 41, diagnosticat cu o boală incurabilă, care a sfidat orice provocare pentru a-și împlini visurile.

În 2013, viața lui Jason avea să se schimbe în mod dramatic. Bărbatul, tatăl a două fetițe, a fost diagnosticat cu boala neuronului motor sau scleroză laterală amiotrofică, maladie care în scurt timp avea să-i limiteze trupul, dar nu și spiritul. În prezent, Jason nu mai reușește să fie independent și are nevoie de îngrijire permanentă. În ciuda faptului că el și-a pierdut capacitatea de a merge în urmă cu un an, precum și capacitatea de a vorbi, el nu și-a pierdut determinarea.

Însoțit de soția sa, Liz și de prieteni, bărbatul a reușit să urce cu succes Muntele Snowdon, cel mai înalt din Țara Galilor (1085m), în scaunul său rulant Observer 4×4. Jason a acceptat această uriașă provocare, în scopul de a strânge fonduri pentru centrul de asistență medicală și îngrijire, Marie Curie Nurses and the Dove House Hospice, în semn de mulțumire pentru sprijinul acordat, precum și pentru a-și urma pasiunea pentru adrenalină.

„A fost o mare provocare personală pentru mine și o modalitate foarte bună de a crește gradul de conștientizare a bolii de care sufăr, precum și a dizabilității în general", a spus el.

„Am crezut că va fi o provocare unică și o modalitate bună de a strânge bani pentru caritate. Este un sentiment uimitor. „Aceasta nu a mai fost făcută înainte, fiind o sarcină necunoscută și nu știam dacă eu, în scaunul rulant, aș reuși."

„Boala mă „ucide" încet-încet și mi-a „furat" independența, dar, în timp ce eu sunt încă aici, nu voi lăsa să-mi înfrângă spiritul și hotărârea", a mai adăugat el.

Curajul lui Jason nu s-a oprit aici…. El a făcut cea mai lunga cursă din Europa la viteze mai mari de 160 km/h, conducând o mașină de Formula 1 la circuitul de la Silverstone și, de asemenea, a făcut parașutism ascensional în Turcia.

Faptul de a putea călători, de a explora noi locuri și de a vizita țări interesante, de a face lucruri extreme, printre care escaladarea munților, precum și de a petrece timp cu familia îi oferă lui Jason energia și bucuria de a putea continua lupta cu boala.

„Jason este într-adevăr o persoană care inspiră, cu o perspectivă incredibil de pozitivă. El este hotărât să nu permită maladiei de care suferă să-l definească, dorind să continue cât de mult poate și să fie cel mai bun tată posibil", a declarat soția lui Jason, Liz, care este lângă el tot timpul.

„Pe lângă strângerea de bani și conștientizare, sper că, realizând acest lucru, el îi inspiră pe ceilalți să facă tot ceea ce pot pentru a depăși problemele legate de boală".

-sfârșit-

Sursa: http://www.jurnal-social.ro/urcat-muntele-snowdon-intr-un-scaun-rulant-pentru-creste-gradul-de-constientizare-bolii-de-care-sufera/
Preluat cu permisiune

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

De ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni?

Nicu Butoi

Întrebarea din titlu este un protest exprimat sub forma unei nedumeriri acuzatoare la adresa lui Dumnezeu. Nu este altceva decât o condamnare voalată a lui Dumnezeu și a acțiunilor Lui. Este expresia ciudată a rebeliunii unei lumi care se vede pe sine superioară lui Dumnezeu. Oamenii uită cuvintele Scripturii din cartea lui Iov: „Supărarea să nu te împingă la batjocură…” (Iov 36:18).

Nedumerirea se naște pornind de la premisa că oamenilor „buni“ este normal să nu li se întâmple lucruri rele, ci dimpotrivă, este firesc să li se întâmple lucruri bune, ca urmare și ca răsplată pentru viața lor de oameni „buni“. Atunci când lucrurile par a merge în sensul contrar acestor așteptări se nasc nedumerirea și apoi dezamăgirea, urmate de revolta împotriva lui Dumnezeu. În unele cazuri situația este agravată de faptul că, în timp ce „oamenilor buni“ li se întâmplă lucruri „rele“, oamenilor „răi“ li se întâmplă lucruri „bune“. Asta pune capac situației.

Întrebarea „De ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni?“ se bazează pe două premise [Aristotel susținea că o argumentare logică trebuie să fie bazată pe două premise și o concluzie]: anumite lucruri care li se întâmplă unor oameni sunt rele și acea categorie de oameni care suferă este formată din oameni buni. Cele două premise induc sau justifică următoarea concluzie: Dumnezeu este nedrept și acțiunea „Lui“ este condamnabilă. Cine le face așa ceva „oamenilor buni“ nu este bun. Devine implicită ideea: dacă aș fi fost în locul Tău aș fi procedat altfel (sunt mai bun decât Tine).

Nu pun în niciun fel sub semnul îndoielii sinceritatea acestor oameni și nici greutatea suferinței lor. Parcă aud cuvintele unui pastor contemporan cu Spurgeon, care plângea pe umărul lui Dumnezeu și-L acuza de nedreptate și nepăsare în cazul pierderii soției lui: „Eu, care sunt rău, dacă aș fi văzut un câine lovit în drum și aș fi avut putere, l-aș fi vindecat și l-aș fi scăpat de la moarte. Dar Tu nu ai ținut cont de soția mea, care Te-a slujit așa de credincios. Ai disprețuit rugăciunea noastră și nu Ți-a păsat de lacrimile noastre…“

Oricât de șocant sună cuvintele pastorului, să ne reamintim că Iov și Ieremia, în plângerile lor, au mers pe același drum. Și câte milioane de alți oameni au simțit și au suferit la fel, dar și-au ascuns emoția în suflet.

Urmând cea mai simplă logică, omul este bulversat de acțiunile aparent insensibile ale unui Dumnezeu prezentat ca fiind bun și având o îndurare ce rămâne în veci, peste mii de neamuri de oameni, care iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul. Și nu doar cel ce se consideră bun are așteptări înalte de la Dumnezeu, ci și cel care a făcut răul. Și el așteaptă de la un așa Dumnezeu să fie iertat și scăpat, să nu fie pedepsit sau să nu sufere urmările răului din viața lui. Păcătosul se gândește la felul în care și-ar ierta copilul care a greșit și cum nu i-ar ține în seamă răul pe care l-a făcut și se întreabă cum ar putea Dumnezeu să fie altfel. Iisus Însuși pare să întărească asemenea așteptări când spune: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!“ [Matei 7: 11]. Chiar și cel mai rău dintre oameni hrănește totuși o speranță tainică de a beneficia de o asemenea bunătate din partea lui Dumnezeu. Sunt rari oamenii care pot spune, precum Scriptura, „pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău“ [Luca 23: 41]. Însă o asemenea recunoaștere și mărturisire a păcatului, acceptarea consecințelor lui și recunoașterea justiției, departe de a însemna abandonarea de sine, sunt urmate de cuvintele pline de semnificație: „Doamne, adu-ți aminte de mine…“ [Ieremia 15: 15]

În toate cazurile și situațiile menționate mai sus și în multe altele care ar mai putea fi adăugate, central și determinant nu este lucrul rău care i se întâmplă omului „bun“ sau „rău“, ci imaginea pe care o are omul despre Dumnezeu. Cum este Dumnezeul în care crede el? Filozofii au spus că omul este ceea ce gândește, dar Iisus ne-a amintit că omul este ceea ce crede el despre Dumnezeu.

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

Problema lui Iov, de pildă, nu era suferința lui, ci era însăși imaginea lui Dumnezeu: „Căci nu întunericul durerii mele mă nimicește, nici negura în care sunt înfășurat. Pentru ce nu păzește Cel Atotputernic vremurile de judecată, și de ce nu văd cei ce-L cunosc zilele Lui de pedeapsă?" [Iov 23: 17/ 24: 1]. O pleiadă de nelegiuiți blestemă lumea cu fărădelegile lor, oameni imorali, nedrepți și violenți fac rău nestingheriți și produc o inimaginabilă suferință: „Și totuși, Dumnezeu prin puterea Lui lungește zilele celor silnici și iată-i în picioare când nu mai trăgeau nădejde de viață; El le dă liniște și încredere, are privirile îndreptate spre căile lor." [Iov 24: 22,23]

Lucruri rele și oameni buni

Cum stabilim nocivitatea unor întâmplări sau evenimente? În cazul multor lucruri care m-au făcut să murmur și să cârtesc împotriva lui Dumnezeu am sfârșit mulțumindu-I și lăudându-L. De câte ori nu am zis împreună cu Asaf – „eram prost și fără judecată…" [Psalmi 73: 22]. Ce o fi gândit Iosif pe lungul drum al robiei Egiptului? Ce o fi gândit Daniel în groapa cu lei? Dar cei trei prieteni ai săi în cuptorul de foc? Au privit ei oare favorabil aceste grele încercări? Greu de spus. Dar, la urmă, fiecare dintre ei și-a dat seama că nu ar fi ales un alt drum decât acela pe care l-a condus Dumnezeu.

Așadar, de unde știu că un anume lucru este rău? Care sunt criteriile? „După roade veți cunoaște", a spus Iisus. Nu după senzație, nici pe moment, nici după opinia vremii sau a culturii respective. Pe loc, îndată ce „răul" s-a produs, e mult prea devreme ca să te poți pronunța, fiindcă adevăratele roade nu se vor vedea înăuntrul porților timpului, ci numai dincolo de pragul veșniciei. Inima noastră care se grăbește să categorisească lucrurile care ni se întâmplă în bune și rele este o inimă „nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?" [Ieremia 17: 9]. Este cineva care poate s-o cunoască, dar acel cineva nu sunt eu, nici lumea mea, ci Dumnezeu. Eu pot doar să mă rog: „Cercetează-mă, Dumnezeule și cunoaște-mi inima!" [Psalmii 139: 23].

Viața noastră este rezultatul tuturor lucrurilor care ni se întâmplă, fie bune, fie rele. Există însă un loc al conversiei tuturor acestora. „De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său." [Rom 8: 28] Aici, lucrurile care ni se întâmplă își pierd identitatea pe care le-am conferit-o noi. Ele toate sunt angajate de Dumnezeu să lucreze spre bine. Cine sunt aceia pentru care Dumnezeu pune la lucru „toate lucrurile" și le poruncește să lucreze spre bine? Ei sunt „cei ce iubesc pe Dumnezeu", sunt „cei chemați după planul Său".

Cum este omul „bun"? Ca răspuns la folosirea superficială a acestui cuvânt, Iisus îl întreabă pe cel ce îl rostise: „Pentru ce Mă numești bun? i-a zis Iisus. Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu." [Marcu 10: 18] Cu alte cuvinte, El este singurul „Om bun". El este de fapt singurul Om – „Iată Omul!" a zis Pilat. Noi nu suntem „oamenii" pe care i-a creat și dorit Dumnezeu, ci ființe umane aflate într-o stare de păcat. Despre unul singur se poate spune că este Om adevărat – Iisus.

Întrebarea esențială

Întrebarea capitală nu este, așadar, dacă lucrurile care ni se întâmplă sunt rele sau bune sau dacă noi, cei cărora ni se întâmplă aceste lucruri, suntem buni sau răi. Întrebarea capitală este: Dumnezeul căruia ne închinăm este bun sau rău? Acesta este criteriul care împarte lucrurile în bune și rele și pe oameni în buni și răi. Toate lucrurile care ni se întâmplă sunt bune când Dumnezeu este bun și toate lucrurile care ni se întâmplă sunt rele când Dumnezeul căruia ne închinăm este rău – fie că exprimăm sau nu acest lucru.

Sunt așteptările noastre cu privire la Dumnezeu realiste? Suntem noi siguri că am identificat adevărata problemă pe care încercăm să o rezolvăm? Chesterton punea degetul pe rană când, în cuvintele părintelui Brown, spunea: „ Nu e vorba de faptul că ei nu pot să vadă soluția. Problema este că ei nu văd problema!" [G.K. Chesterton, The Scandal of Father Brown, Londra, Cassel, 1935]. Adevărata noastră problemă nu are de-a face cu lucrurile care ni se întâmplă, nici cu starea noastră, ci cu ceea ce credem despre Dumnezeu. Noi nu avem „probleme", ci o singură problemă, și de aici se nasc toate celelalte probleme.

„Toată vorbirea ușuratică și ieftină cu privire la puterea suverană a lui Dumnezeu care are controlul asupra lumii în care este atâta suferință și nedreptate este obscenă. Toată vorbirea plină de încredere de sine cu privire la o biserică puternică ce are mandatul și abilitatea să schimbe societatea cu o agendă politică conservatoare sau liberal-socială sau cu un program evanghelistic de un fel sau de altul este tot mai mult absurdă într-o biserică în dezintegrare și care nu-și poate rezolva propriile problemele, cu atât mai puțin problemele lumii. Singura Evanghelie care are sens și poate să ajute este vestea bună despre un Dumnezeu care suferă împreună cu și pentru umanitate. Și singura biserică credibilă este aceea care este binevoitoare să dea o mărturie despre un astfel de Dumnezeu prin chiar bunăvoința ei de a face ceea ce

continuare în pag. 19

Dumnezeu îți oferă mai multe lucruri bune decât poți să smulgi singur de la viață

O scurtă povestioară moralizatoare

Un articol de Cristian Iacov

Într-o zi, un băiețel a intrat într-o prăvălie însoțit de mama sa.

Văzându-l pe copil, negustorul i-a arătat un borcan mare cu dulciuri şi l-a îndemnat să ia din ele câte doreşte. Copilul însă a rămas neclintit.

Negustorul s-a mirat că un copil atât de mic nu s-a repezit asupra borcanului cu dulciuri, aşa că l-a mai îndemnat o dată să ia din el ce-i place. Din nou, copilul nu a luat nimic din borcan. Auzind discuția, chiar şi femeia şi-a îndemnat băiatul să aleagă dulciurile care-i sunt pe plac. Din nou, băiețelul nu a reacționat nicicum.

La un moment dat, negustorul a luat cu mâna lui dulciuri din borcan şi i le-a oferit băiatului. De data aceasta, copilul a acceptat bucuros cei doi pumni de bomboane.

Pe drumul spre casă, mama şi-a întrebat băiatul de ce a refuzat să ia singur dulciuri din borcan la invitația negustorului.

Copilul a replicat:

— Mamă, mâinile mele sunt foarte mici, aşa că nu puteam lua destule dacă băgam mâna în borcan! Dar nenea are mâinile mari, şi uite cu cât de multe dulciuri m-am ales acum!

Morala: Atunci când ne luăm singuri lucrurile dorite de la viaţă, ne putem alege cu foarte puţin, dar atunci când ni le dă Dumnezeu, ne alegem cu mai mult decât ne-am fi imaginat vreodată!

-sfârşit-

Marele ”DE CE?”

GEORGE UBA - președinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

Într-o zi, am vizitat împreună cu câțiva membrii ai asociației ”Ridică-te și umblă” fosta casă a fostului președinte Nicolae Ceaușescu din str. Primăverii, din București. Eu am luat pe familia Râpeanu, amândoi nevăzători și pe Ani Severin, cu probleme locomotorii. Am plecat cu soții Râpeanu și pentru a ajunge la Ani am cerut indicații. Mi-au explicat cu de-amănuntul cum să ajung la ei. Știau ce magazine sunt în drumul nostru și pe ce stradă trebuie s-o iau ca să ajung la destinație. Eu cu ochi, eram condus de doi oameni deosebiți , care nu vedeau. Aveam simțământul neputinței în fața siguranței lor. Acelaș simțământ îl aveam atunci când mergeam prin București cu Mircea Bratosin , vestitorul de vești al asociației, și el cu probleme de vedere, care mă ducea pe strazi și pe scurtături știute de el, care îmi economisea timp și îmi deschidea un orizont mai larg de cunoaștere a capitalei.

O judecată șchioapă

Din întâmplarea de mai sus am putea concluziona că Creatorul a îngăduit ca unii să aibă dizabilității pentru a oferi o binecuvântarea mai mare, prin ei, pentru alții. Sună bine, dar e greșit raționamentul. Pe vremuri ucenicii pun și ei o întrebare fără rost, la care Iisus le dă un răspuns ce schimbă filozofia religioasă a vremii Lui: ”Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învăţătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb?” Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta nici părinţii lui; ci s-a născut aşa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze. Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii.” După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ şi a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta şi i-a zis: „Du-te de te spală în scăldătoarea Siloamului” (care tălmăcit înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat şi s-a întors văzând bine. (Ioan 9, 1-7)

Când punem întrebarea ”de ce?” întrebăm despre scopul divin pentru care a fost permis să se întâmple un lucru în condițiile în care Dumnezeu ne iubește atât de mult.

Unii spun : nimic din ce se întâmplă nu este în afara voinței lui Dumnezeu, sau nu ni se întâmplă nici un lucru pentru care Dumnezeu să nu aibă un plan. Spune Biblia așa? E corectă această viziune?

Se mai spune: noi nu suntem suficienți de înțelepți ca să pricepem acum, dar într-o zi El ne va arăta că răul acesta a fost un lucru bun. Chiar așa? Poate fi crima, violul, accidentele, molestarea lucruri bune?

Aceste raționamente permit 4 minciuni :

a. Tot ce se întâmplă are un scop divin

b. Răul se întâmplă pentru un bine mai mare

c. Prin rău, Dumnezeu urmărește ceva

d. Nu există lucruri rele – e doar o chestiune de perspectivă

De ce a creat Dumnezeu o lume în care este posibilitatea de a-I spune ”Nu vreau?”

Dumnezeu e dragoste – pentru a cunoaște dragostea aveam nevoie să primim libertatea.

La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile, El poate împiedica orice lucru rău, pe care El nu îl dorește, dar de multe ori nu o face. Nu poate să-Și schimbe natura caracterului Său. El poate să facă un triunghi rotund? Ar trebui să schimbe natura triunghiului și acesta ar înceta să fie triunghi - El nu vrea să ne constrângă să-L iubim (Dumnezeu să pună un cip în spatele urechei și să mă determine să iubesc pe toți. Cine iubește? – Cipul!) Dar cine a programat cipul?

Dumnezeu a ales să-Și impună o limită în ceea ce poate sau nu poate, tocmai ca să ne permită să alegem în mod consimțit ceea ce dorim. El nu poate să ne oblige.

Dacă ar controla totul – atunci scopul scuză mijloacele – și iubirea din convingere dispare, căci ar fi din constrângere.

Plâng. Ieremia 3,33 – El nu necăjește cu placere, nici nu mâhnește bucuros pe copiii oamenilor,

El are puterea de a împiedica răul, dar e imposibil să împiedici răul și totuși să dai libertatea de a alege răul

continuare în pag. 13

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

Glucidele

Articol prelucrat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Glucidele, așa cum spune și denumirea lor provenită din limba latină, se referă la proprietatea de obicei dulce a acestor substanțe.

Hidrații de carbon, sau carbohidrații cum se mai numesc glucidele, sunt principala sursă de energie pentru corp sau combustibil.

Sursele principale din care ne procurăm "combustibilul" și mierea.

Glucidele se găsesc în mai multe forme:

Monoglucide - glucoza sau dextroza și fructoza sau levuloza (care se asimilează mai repede)

Dizaharide - zaharoza (zaharoza - care se găsește în sfecla de zahăr, banane, ananas, etc); maltoza (care se găsește în cereale; lactoza (care se găsește în laptele matern sau în laptele mamiferelor)

Polizaharide - amidonul (produs din vegetale: rădăcini, tuberculi, frunze și fructe); dextrinele; celuloza (fibra vegetală).

Pentru o digestie cât mai bună a glucidelor, este nevoie de o masticație cât mai completă a bolului alimentar. Cu cât mestecăm mai bine alimentele, cu atât mai bine asimilăm carbohidrații, dar și celelalete substanțe nutritive.

La digestia carbohidraților contribuie și pancreasul și intestinul subțire.

În ziua de astăzi, surplusul pe care îl adăugăm prin consumarea zaharurilor rafinate, solicită extrem de mult pancreasul, rinichii și ficatul (organele care se ocupă de filtrarea, curațarea organismului și eliminarea toxinelor din organism).

În general alimentele vegetale conțin într-o proporție mai mare sau mai mică toate cele trei categorii de compuși chimici (proteine, grăsimi, glucide), de aceea le face imposibil de înlocuit cu carnea.

Alimentele vegetale nerafinate pot face parte din două categorii: alimente folosite pentru acumulare de energie, combustibil (carbohidrați) și alimente folosite pentru construire și refacere (grăsime și proteine).

Prin această afirmatie, am demolat un mit și anume acela că proteina oferă ener-

gie celor care o consumă. Carnea nu conține carbohidrați, deci nu poate oferi energie.

În schimb legumele, fructele, cerealele, cartofii, cum aminteam mai devreme, oferă

continuare în pag. 9

continuare din pag. 8

aportul potrivit de energie pentru organism.

Cel mai mare consumator de energie este creierul.

El nu are un depozit unde să acumuleze surplusul, de aceea are nevoie de o substanță de consum rapidă și ușor de digerat, cum ar fi glucidele.

Spre deosebire de carbohidrați, proteinele și grăsimile au nevoie de o perioadă mai mare de digerare. Datorită procesului mai greoi de disecare al substantelor, ar fi ultimele pe lista de consum a creierului.

Așa cum spunea cineva, glucoza ca și combustibil, poate ajunge la celule numai dacă soldații insulină (un hormon produs de pancreas) vor "deschide" poarta fiecărei celule. Atunci când nu se produce destulă insulină, ușile rămân blocate, iar combustibilul nu mai ajunge la destinatie, cauzând dereglări care duc la diabet sau alte boli grave.

Ce se întâmplă în general când zaharurile rafinate sunt introduse in corp?

Organsimul este inundat de glucoză, pancreasul intră în alertă și trimite soldații de insulină să deschidă porțile, și să reducă la tăcere numărul mare de substante glucide care trec peste nivelul normal. Uneori soldații sunt atat de furioși încât reduc serios substanțele de care organismul avea nevoie. De fapt ne alegem cu o senzație de leșin și foame, oboseală și apatie. Acesta este un semn că pancreasul și întreg organismul au nevoie de mese adecvate.

Este foarte impotant aici consumul regulat de apă pentru hidratare si curățare a organsimului.

Alimentele bogate în fibre duc la încetinirea creșterii glicemiei și la curățarea organsimului de toxine.

Printre cele mai renumite alimente bogate în fibrele atât de folositoare organismului, se numără cerealele integrale : grâu, porumb, orez, etc.

Zahărul este o substanță obținută prin rafinare, care face mult rău organismului.

Iată câteva caracteristici ale acestui produs:

- fură calciul din oase,
- produce carii dentare,
- afectează sistemul nervos (depresie, anxietate, etc)

- predispune organismul la boli cardiovasculare
- dereglează sistemul imunitar
- irită stomacul
- scade funcțiile intelectului
- favorizează apariția acneei
- scade eficacitatea sistemului imunitar
-favorizează aparitia demenței

De fapt se spune că noi românii consumăm în medie 60 kg de zahăr într-un an, ceea ce înseamnă aoproximativ 2/3 căni de zahăr pe zi.

O cantitate mare de zahăr, folosită regulat în dieta, slăbește funcționarea lobului frontal, la copiii de vârstă scolară.

Consumul de zahăr rafinat este mai vătămător decât consumul de carne.

Chiar și fructele uscate și mierea este nevoie să fie folosite cu moderație!

Îndulcitorii artificiali nu fac decât să predispună organsimul la noi boli, cum ar fi cancerul, alergiile, afecțiuni dermatologice, tulburări de vedere și intoxicarea creierului.

Pentru evitarea bolilor și pentru o viață cât mai simplă, dar sănătoasă, vă recomandăm să folosiți carbohidrați si fibre dimineața, iar la micul dejun, proteine si fibre. Seara , organismul are nevoie de odihnă și apă mai mult decât hrană!

-sfârșit-

24 DE ANI DE LA CUNUNIA CIVILĂ

Am pornit în viața sentimentală visător
Şi mi-am stricat copilăria
Când eram un tomnatic fecior.
A trecut mult timp după ce
Mi-am găsit suflet pereche,
De se întreba lumea de ce nu mă însor:
Sunt bolnav sau într-o ureche?

Eu mă gândeam cu tristețe la a mea miopie
Şi căutăm o fată să mă considere
Un om normal, să-mi fie soție.
Şi Dumnezeu a fost cu mine binevoitor;
Şi am găsit o fată cu ea să mă însor.

Nu am avere şi nici bogăție,
Dar am o atentă şi iubitoare soție.
Nu avem avere şi nici prea mulți bani,
Dar am strâns alături 24 de ani.

Vă spun că a fost frumos până aici,
Să ne ajute Dumnezeu să fim şi bunici.
Şi în încheiere, vă spun sincer acum
Dacă aş fi tânăr şi aş alege,
Tot cu EA aş pleca la drum.

Matache Rădoi
Roata de Jos - Giurgiu

MAI SUS DE SOARE... UNDEVA

Mai sus de soare undeva
Acolo este țara Sa,
Acolo e iubire multă
Și toată lumea bună cântă
Și laudă pe Creator
C-a ieșit învingător.

Acolo răul n-are acces
Ce-a fost pe Pământ s-a șters,
Nimeni nu este prea bătrân,
Toți laudă pe Stăpân.

Cei răscumpărați de jos
Toți laudă pe Hristos
Și se numesc biruitori
Și posesori de mari comori.

De comoara veșniciei
Pentru slava împărăției
Cei credincioși trăiesc de acum
În pace cu Cel Sfânt și Bun.

Răul a pierit de mult
Păcatul a dispărut
Acum e învins și mut
Totul conduce Domnul Sfânt.

Petrică Lupu
Țigănești

DOAMNE, DUMNEZEUL MEU

pentru fam. Dinu: Alexandru, Mariana și Marian; Doamnei Iatan Marioara, Paul, Rebeca și Gabriel.

Doamne, Dumnezeul meu.
Ție mă rog mereu.
Păstorul meu esti.
Lângă Tine mă primești.

Mâna Ta îndreptează.
Poteca vieții luminează.
Povățuiește-ți cu noblețe.
Împlinesc aceste povețe.

Oferă Nădejede, Dragoste,
Fericire, Eternitate,
Hristos e temelia.
Dăruiește Bucuria.

Descopăr Iertare,
Speranță în Mântuire.
Comunic prin Rugăciune.
Așa Mesia spune.

Putere prin Credință.
Zidești cu Biruință.
Indemni la Bunătate.
Veghezi cu Dreptate.

Lumina este Logosul
Iisus a învins intunericul.
Aperi cu armura Adevărului.
Lucrarea e a Domnului.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

LOC DE REFUGIU PENTRU SUFLET

Am plecat din cotidian aproape infectat
de virusul abil al dezordinii omenești,
(ingenios elaborat și pus în practică
de puternicii stupului cu miere,
pentru cei foarte, foarte mulți, mulți
Însă cam atât...)
Cotidianul arată tot mai pregnant
a cetate asediată
de doi profesioniști ai neluminii:
Domnul banu(l) și firește,
sora geamănă, Lăcomia!
Riscând amendă pentru dragoste și respect
față de frumoasa limbă română
am decis să particip la olimpiada
verbelor vii, luptătoare:
„a iubi", „a cugeta", „a căuta sau, mai exact,
a desluși lumina CUVÂNTULUI;
„a răbda până la capăt", „a fi sprijin altora",
„a înțelege"

Nicu Popcov
București

DE AR ȘTI

De ar ști frunza să vorbească
Ar plânge în al lor zbor
Pentru viața lor nefirească
Ce se încheie încetișor,
Într-un colorat covor
Sub strivirea pașilor.

De ar ști floarea ofilită
Să strige durere grea
Pentru rochia-i zdrențuită
Să oprească vara ar vrea
Ca apoi mireasma sa
Să o aștearnă în palma mea.

De ar ști razele de soare
Să spună prin căldura mângâierii lor
Că viața noastră îi trecătoare
Ca a florilor și frunzelor
Călăuziți de lumea gândurilor
Nu am fi prizonierii dorurilor

De ar putea gândurile mele toate
Să îmbrace straiele cele mai bune
Fugind de marea singurătate
Lumii întregii eu azi i-aș spune
Că soarele nu mai apune.
În jurul nostru verile o să se adune.

Vali Fencea
Ciutelec-Bihor

RÂNDUNICA

Un vânt și-o ploaie necăjită
S-au repezit ca din senin
Să răpăie prelung pe frunze
Și-mi culcă florile de crin.

Grădina mea, toată-i răscolită
Ce tristă, speriată e grădina mea
Pe-o creangă tremură de frică
Un pui mic, plâpând, de rândunică.

Deschid fereastra, iată-l rotind în casă
Acum parcă nu mai e pustiu
Casa mea, ce bucurie, e înveselită
De ciripitul lui zglobiu.

Dar iată... soarele s-arată
Și rândunelele sunt pe afară
Dau libertate puiului de rândunea
În zborul lor vesele vorbesc,
Eu o aștept în casa mea.

Cidem Narcis Brâslașu
Din vol.
„Steaua mea norocoasă Poezia"

FETIȚA ŞI MERELE

O fetiţă mititică,
Drăguţă şi frumuşică
Avea şi ea două mere-
Care chiar nu erau pere,
Dar erau mari şi frumoase
Şi păreau cam delicioase.
Veselă, mămica ei
A numărat pân' la trei,
I-a dat iute un pupic
Nici prea mare, nici prea mic
Şi, cu glas foarte duios,
I-a cerut un măr frumos.
Fetiţa, foarte voioasă
Şi extrem de serioasă,
A luat cele două mere-
Care chiar nu erau pere-
Şi, extrem de concentrată,
A muşcat din ele-o dată.
Văzând asta, mama ei
Şi-a făcut nişte idei,
S-a prea foarte supărat
Repede şi imediat,
S-a schimbat la faţă toată
Şi, extrem de intrigată,
A decis numaidecât
Să facă puţin urât,
Pe fetiţă să n-o ierte
Şi trei zile să o certe
Pentru lăcomia ei
Cam lipsită de temei.
Dar fetiţa, serioasă,
I-a întins un măr, voioasă,
Spunând foarte fericită:
-Mami dragă şi iubită,
Acesta e mai gustos!
Poftim, ia-l, te rog frumos!

Florian Petrache
Puchenii Mari - Prahova

ACCEPȚI

Te vând în catedrale deocheate
Să poți rămâne picătura dintr-o carte
Te plimbi în fantezii adevărate
Dar până acum tot ai uitat să furi o noapte.

Mă lași în amintirea de vise ce-s trecute
Îmi ceri un adăpost prin pofte începute
Dar îți dedic ecoul furtunilor de atunci...
Când te strigam pe nume deșertul să-l alungi.

Dana Dascălu
Hârlău - Iași

AȘTEPTARE

Casei noastre cu geamuri vechi
Îi sună tăcerea în urechi.

Casa noastră de învățătură
Te-așteaptă cu mine în bătătură.

Prin casa noastră cu biblioteca mare
Mai trece Orfeu pe Pegas călare.

Casa noastră de iubire
Mai așteaptă o împlinire.

Pegas are dor de ducă
În pragul casei să te-aducă.

Ce mi-e Gheorghe, umbra ta,
-Dacă eu n-o pot vedea?

Tu rătăcești pe-un alt tărâm,
Doamne, când am să te văd și cum?

Laura Vega-Marcu
Din vol. O viață pentru o idee
Infinitul din palmă

Talentul... nu cunoaște handicap!

INTREBĂRI

Privesc în zare
In depărtare
Ceru-i senin
O pată apare
Să fie un nor,
O ploaie vine?
Sau pe acel nor
Domnul meu vine?
Sunt pregătită?
Ești pregătit?
Suntem noi gata
De acel sfârșit
Ce va veni
Nu ca-ncheiere
Ci ca-nceput
Pentru o viață
Fără durere?
Am adormit
Dar ne-am trezit
Privim la nor
Spre asfințit
Și așteptăm
Cu bucurie
Mărețul nor
Poate să vie!

Emilia Dinescu
Valea Stânii
Argeș

TRECUTUL ȘI AMINTIRILE LUI

Tinere din clipa când pe lume ai venit,
Casa părintească cu bucurie s-a umplut,
În casa lor ca o rază de soare ai intrat,
Cu dragoste și iubire casa le-ai luminat.

Gângureai, dădeai din mânuțe, nu tăceai,
Prin gesturile tale pe părinți îi bucurai,
Te luau în brațe și mereu te sărutau,
Ca dovadă a iubirii ce ți-o purtau.

Anii au trecut, iar tu bărbat ai devenit,
La fel ca ei, să muncești ți-ai dorit,
O familie și tu doreai să întemeiezi,
Acum la fel ca ei și tu la casa ta ești.

Cu familia ta la părinții tăi deseori veneai,
Pentru că te-au crescut și mult îi iubeai,
Sufletele lor atunci mult se mai bucurau,
Când pe tine, soția, nepoții vă revedeau.

Dar iată că anii unii după alții au trecut,
Și părinții tăi ca toți părinții s-au dus,
Cu lacrimile grele sufletul s-a îngreunat,
Atunci când ei de pe lume au plecat.

Acum când vii să vezi casa părintească,
O găsești tristă, că-i lipsită de viață,
Ușa o descui ca să poți intra în casă,
Nu ți-o mai deschide nimeni ca altădată.

Părinții când erau în viață, când trăiau,
La poartă stăteau, cu drag te așteptau,
Dar acum când ei de mult timp au plecat,
Ochii tăi triști privesc fotografiile cu drag.

Popescu Nicoleta
Argeș

ECHILIBRU

E foarte greu, sărac fiind
să pornești la drum fără speranță
cine să-ți ofere ajutor, adăpost
când te izbește furtuna în față?

Nu poți să te întorci acasă rușinat
- cuprins de avântul tinereții
Îți faci o rugăciune și pornești mai departe
pe drumul sinuos, chiar cu riscul vieții....

Nu te gândi la ce ai pierdut
aceste idei pot să-ți facă doar rău
citește mai bine „Cartea lui Iov"
și pune-ți nădejdea în Dumnezeu!

Că El îngrijește de fiecare
să nu ne lipsească Pâinea și Cuvântul
neclintit, de milenii El ține
într-o mână Scriptura și-n cealaltă Pământul!

Cucu Mitică

.....Anunţuri de la cititori..... .....Anunţuri de la cititori..... .....Anunţuri de la cititori.....

Alexandra

Vând piese pentru căruț electric, camere, cauciuguri, pedale, baterii și altele. Alexandra, nr. telefon 0764-405909.

Dan

Buna ziua! Mă numesc Niță Dan, din comuna Voinești, județul Dâmbovița, am 49 de ani, sunt persoană cu handicap și caut o doamnă pentru îngrijire permanentă la domiciliu. Menționez că mă pot deplasa singur, nu sunt imobilizat la pat. Tel. 0737-124001.

Anonim

Vând Ford Mondeo, îl poate conduce orice persoană cu handicap locomotor şi este omologată şi înscrisă în România. Are geamuri, oglinzi şi încălzire electrice, ABS, este super dotată. ITP 25 martie 2016 - 24 martie 2018. Preț negociabil. Tel. 0741-043353

Deaconescu Adrian Dorel

Vreu să dau un anuț în revistă. Am nevoie de un ajutor să locuiesc într-o garsonieră singur. Am nevoie de bani că nu îmi ajunge pensia. Am nevoie de un ajutor financiar. Pe cont: RO57CECEHD0208RON0335058 BANKA CEC Hunedoara. Nr. 0774-042022.

Daniel

Sunt persoană cu handicap, am probleme grave cu urinatul și dacă mă poate ajuta cineva cu sonde urinare CH 14 sau 16 (Foley). 0770-105849

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

.....Anunţurile redacţiei..... .....Anunţurile redacţiei..... .....Anunţurile redacţiei.....

IMPORTANT

După cum unii dintre voi știți, revista o trimit deja de mulți ani și în format electronic, prin e-mail, mai exact zis în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) și un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer, smartphone, tabletă, etc.). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiți mai mulți dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveți computer, smartphone, tabletă și acces la internet, trimiteți-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, adresa poștală și adresa de e-mail, astfel încât să o puteți primi și pe e-mail, în format electronic, digital.

Subliniez: toți cei care îmi veți da adresa de e-mail veți primi revista și în format tipărit și în format electronic! Momentan, mulți dintre voi o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau și altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveți acces la internet, sunteți și persoane care o citiți numai voi și nu aveți nevoie de ea și în format tipărit, încercați să o primiți numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite şi neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- *100 reviste netipărite și neexpediate – 2.040 lei / an (20.400.000 lei vechi / an);*
- *200 reviste netipărite și neexpediate – 4.080 lei / an (40.800.000 lei vechi / an);*
- *300 reviste netipărite și neexpediate – 6.120 lei / an (61.200.000 lei vechi / an);*
- *400 reviste netipărite și neexpediate – 8.160 lei / an (81.600.00 lei vechi / an);*
- *Etc.*

Până acum 150 prieteni, înțelegând nevoia mare de a face economii, au renunțat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic. Vă mulțumesc din toată inima.

Pentru ca această măsură să fie eficientă, este nevoie ca, atunci când vă exprimati acceptul vostru de a o primi numai prin e-mail, să specificaţi şi adresa postală pe care primiţi în momentul de faţă revista tipărită.

În felul acesta, împreună, creăm posibilitatea de a trimite la și mai mulți semeni de ai noștri revista în format tipărit. Aștept să îmi trimiteți adrese ale celor care îi cunoașteți, care au o dizabilitate și care acum nu primesc revista.

Vă mulțumesc!

.....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru.....

Avem un Dumnezeu atât de iubitor şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Vă rog frumos, fraţi dragi, să ne rugăm din inimă şi cât mai mulţi, pentru prietena mea, d-na Doina de lângă Ploieşti: are probleme mari cu soţul, este bolnav neuropshihic, nu-l mai ajută medicamentele. Este la un pas să clacheze şi dânsa.

Vă rugăm frumos să ne rugăm şi pentru sora Lenuţa de lângă Ocna Mureş: are probleme mari de sănătate. Vă mulţumim frumos.

Margareta

Să ne rugăm pentru Florin: e în depresie datorită divorţului. Dumnezeu să îl lumineze să îşi vadă greşelile, să şi le îndrepte şi să îşi refacă viaţa. Să nu se mai gândească la sinucidere ci Dumnezeu să îl întărească şi să se pocăiască. Să ne rugăm pentru pocăinţă şi îndreptare căci a fost botezat şi a căzut.

Să ne rugăm pentru sora Margareta. Are probleme de sănătate şi sufletesti. Vrea să vândă casa şi să ne rugăm pentru asta. Dumnezeu să lucreze cum e mai bine pentru dânsa.

Vă rog frumos să stăruiţi în rugăciune pentru fam. Murea şi copilul lor. Trec printr-o perioadă dificilă. O zi de har.

Să ne rugăm pentru Costel, care a avut 2 accidente şi are nevoie urgentă de rugăciune. Sora lui, Nuţa, are cancer la sân. Mitică, fratele lor, are probleme grave de sănătate, iar mama celor 3 fraţi, bătrână şi distrusă, este şi ea bolnavă. Costel e din Banat, iar restul din Moldova. Să ne rugăm pentru ei ca Domnul să intervină.

Fratele Aurel solicită rugăciune: a trecut printr-un necaz greu. Dumnezeu să îl întărească şi să îl sprijine. Să ne rugăm pentru vindecare fizică şi spirituală.

Se solicită rugăciune pentru Maria şi Margareta, Dana şi Florin, Emilia şi Fredy şi pentru Mariana. Dumnezeu să lucreze pentru sănătate fizică şi spirituală, pentru pocăinţă.

Emilia Dinescu

Să ne rugăm pentru Haini Molnar: are cancer la stomac cu citostatice.

Să ne rugăm pentru cei din penitenciare, să înţeleagă care e voia lui Dumnezeu în viaţa lor, indiferent de ce decid instanţele lumeşti. De asemenea, să ne rugăm pentru nepotul d-nei Ramneantu din Ianova, jud. Timiş care stă departe de Dumnezeu. El să se îndure de noi toţi.

Viorica S

Să ne rugăm pentru sora doamnei Elena. A fost dusă la spital în comă.

Mariana

O soţie îndurerată şi o mamă sfâşiată de durere pentru cei 7 copii şi pentru soţul ei, pentru că singură nu mai poate face faţă. Rog pe cei ce pot să se roage pentru cei căzuţi de la credinţă. Timpul e pe sfârşit, să ne rugăm unii pentru alţii!

Haideţi să ne rugăm şi pentru Aurel Burcea, ca bunul Dumnezeu să-i vindece escarele care sunt foarte dureroase, şi el nu spune nimic, nu se plânge niciodată, doar suferă în tăcere, şi este bucuros să ne trimită la timp revista! Să ne rugăm ca Domnul să-i dea putere de muncă, pentru că ştiu că e istovit, dar nu se plânge niciodată. Domnul să-i binecuvânteze pe cei din casa lui care îi poartă de grijă! Nu vreau să fiu rău înţeleasă, prima critică mi-o fac mie! Inchei cu acest îndemn frumos „Să ne rugăm mai departe unii pentru alţii şi Domnul ne va da sănătate si spirituală si corporală!" Amin!

Vila

.....Ridică-te şi umblă..... .....Ridică-te şi umblă..... .....Ridică-te şi umblă.....

continuare din pag. 7

Rom. 8,20 "Căci firea este supusă deşertăciunii, nu de voie." A cui voie? A lui Dumnezeu. Adam a dat diavolului acest pământ împotriva voiei lui Dumnezeu – El a acceptat această alegere şi de atunci avem ceea ce observăm în jurul nostru: boli, dizabilităţi, suferinşe sufleteşti. Pe unele le rezolvă, iar pe altele nu le poate eradica, fără să încalce voinţa umană. Şi de aceea se opreşte la limita pe care Şi-a impus-o.

El vrea să nu suferim - de aceea pe unde trecea toţi erau vindecaţi, în afară de locul Lui natal, unde n-a găsit credinţă.

În schimb, deşi Dumnezeu nu face ca durerea şi dizabilitatea să dispară într-o clipă, El apromis că va corecta cât de curând aceste erori ale naturii umane amprentate cu degenerare şi neputinţă şi va restaura condiţia umană într-o noutate inextricabilă. El nu ne dă suferinţa şi nu contribuie la ea pentru a ne da ceva mai bun, dar poate să folosească durerea şi dizabilitatea pentru a scoate din ea un bine pentru cei în cauză şi pentru cei din apropiere.

Cu alte cuvinte, s-a născut aşa, zice Învăţătorul (deci întâmplarea este comună acestui pământ condus de un vrăjmaş) ca să se arate lucrările lui Dumnezeu în fiecare dintre cei care Îl primesc. Şi aici e marea binecuvântarea care este dată celor, deşi cu neputinţe, întrezăresc marea schimbare care urmează să vină curând, în neprihănirea unui suflet şi trup dedicat eternităţii. E de ajuns doar să-L credem pe cuvânt!

-sfârşit-

Mihalea Victorina
Sânandrei - Timiș

Sunt fericită că am primit Revista Impreună, chiar dacă a ajuns așa de târziu la mine. Îi sunt recunoscătoare Domnului pentru această binecuvântare si vreau să mulţumesc mult sponsorilor care doresc să ne facă bucuria de a avea în casele noastre revista, și Dumnezeu să-i răsplătească și să-i binecuvânteze! O citesc cu bucurie și nu vreau să pierd nimic din ea. Mă bucur de tot ce este frumos in ea: aducem înaintea Domnului cererile noastre în rugăciune, și bine facem, pentru că Tatăl nostru așa ne învață să ne rugăm unii pentru alţii, si chiar vă rog să nu trecem cu vederea nici un enunț, ci să simţim unul cu altul nevoia de a ne ruga unul pentru altul!

Mincă Elena Gabriela
Alexandria - Teleorman

Sufletul nostru mereu dorește să fie împreună cu creștinii care Îl slăvesc pe. Dumnezeu întotdeauna. Cugetul nostru și inima noastră bate plină de bucurie și fericire atunci când cei dragi sunt împreună, comunică unii cu alții, se roagă, se sfătuiesc, se ajută unii pe alții. Sufletul este împlinit doar atunci când omul împlinește poruncile pe care le-a dat Domnul nostru. Cugetul este plin de pace și liniște pentru că Iisus l-a izbăvit, l-a mântuit și l-a prețuit. Sufletul nostru este în mâna Creatorului. El îl ocrotește, îl păzește să nu cadă în ispită, îl îndreptează spre lumina Duhului Sfânt care îl poartă pe aripi în zbor către tronul Tatălui Ceresc.

Mihaela Vica
București

Nimeni nu te poate învăța să zbori dacă tu nu vrei să-ți deschizi aripile... nu uita: eşti curajos (curajoasă) şi puternic(ă), așa că astăzi asumă-ți riscul și învingeți temerile. Poți totul cu DUMNEZEU alături, căci EL este un DUMNEZEU milos şi plin de îndurare, îndelung răbdător, şi bogat în bunătate.

Emilia Dinescu
Valea Stânii - Argeș

Suntem țărână... un pumn de tină plin de orgolii, resentimente și egoism. Luptăm cu noi pentru a ne schimba și nu reușim pentru că firea din noi e atât de încăpățânată. Vrem să facem noi, vrem să reușim noi, noi să fim învingătorii. Ne-am predat Domnului, am încheiat legământ cu Domnul, au trecut anii și noi încă luptăm ca să câștigăm noi. Privim în urmă și ne pare rău de binele făcut? Ne pare rău ce am trăit? Nu... să nu ne pară rău de nimic... să ne învățăm lecția și să nu repetăm greșelile trecutului, să păstrăm amintirile frumoase și să trăim prezentul privind spre un viitor veșnic.

(...)

Vremea și împrejurările sunt în mâna lui Dumnezeu. Dacă vrea El creează ferestre acolo unde nu există nici o rază de lumină. Poate că și tu ai o dorință sau o nevoie care pare de nerealizat, cu toate eforturile tale. Amintește-ți că Dumnezeu poate să o îndeplinească. Asigură-te că ai aprobarea Lui. Asigură-te că ceea ce vrei și ceea ce faci e după voia Lui.

Sandu Cristian
București

Exercițiu de imaginație! Dacă ai avea-n cont 86.400 lei și cineva ți-ar fura 10 lei, ai fi atât de supărat încât să folosești restul de 86.390 lei pentru a te răzbuna pe cel care ți-a furat cei 10 lei? Sau ai trece mai departe și ți-ai vedea de viața ta? Zilnic dispunem de 86.400 secunde de viață. Nu lăsa răutatea sau negativismul cuiva să ți le fure.

Andreescu Haralambie
Pucioasa – Maluri, Dâmbovița

În fiecare dimineață când te trezești, amintește-ți că Domnul a ales să te lase în viață. Puteai să nu mai fii, dar exişti. Asta înseamnă că Dumnezeu te iubește și că mai ai ceva de făcut pe acest pământ... Caută să descoperi voia Lui cu viața ta și împlinește-o! Nu uita să te rogi în fiecare dimineață pentru că nici Dumnezeu nu uită să te trezească! Dă primul zâmbet cerului și ziua îți va fi inundată de lumină! Bună dimineața! O zi fără supărare, o zi doar de mulţumiri, fără de răni, de lacrimi și cârtire. O zi bună cu împliniri!

Dacă pierzi simțământul prezenței lui Dumnezeu și al responsabilității față de El, nu ai cum să rămâi în picioare și să-ți păstrezi integritatea morală. Calea celor care au încercat să se desprindă de poruncile lui Dumnezeu a fost presărată cu consecinte dureroase. Nu este suficient să-ți stabilești un standard moral. Este nevoie să-L implici și pe Dumnezeu. Când privești totul prin ochii Săi vezi păcatul și nelegiuirea în adevărata lor lumină. Înțelegi că viața este un dar divin și că ești răspunzător înaintea lui Dumnezeu. Devii conștient de acțiunea unei forțe în viața ta. Dacă alții sunt lași și cedează la ispită, TU RĂMÂI ÎNCREZĂTOR, SIGUR ȘI INVINCIBIL ÎN HRISTOS!!! Nu-ți rămâne atunci decât o singură obțiune: ÎN ORICE ÎMPREJURARE ȘI ÎN ORICE ISPITĂ, SĂ FII CREDINCIOS FAȚĂ DE DUMNEZEU ȘI FAȚĂ DE SEMENII TĂI...

(N.R.1.: Continui să primesc prin sms, de pe diverse numere de telefon, mesaje și gânduri frumoase, însă nu scrie nici un nume! Neștiind cine îl trimite, bineînțeles că nu îl pot publica. Vă rog, scrieți și numele, prenumele, localitatea și județul. Nu faceți greșeala de a gândi că vă cunosc numărul de telefon!)

(N.R.2.: Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăși să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiți această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din cei peste 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism… Eu continui să cred că da. Aștept!)

Recalcularea anumitor pensii anticipate parțiale va fi posibilă în curând, au decis deputații

av. DANA BORDEIANU

Persoanele care s-au pensionat anticipat parțial din 2011 și până la mijlocul anului trecut vor putea cere recalcularea pensiilor, conform unui proiect de act normativ care a primit astăzi votul decisiv al Camerei Deputaților. În acest fel, parlamentarii doresc să se revanșeze față de persoanele care n-au apucat la pensionare condițiile mai favorabile introduse în iulie 2016. Recalculările se vor face doar la cerere, nu automat, dar până se ajunge la această posibilitate trebuie ca legea să treacă de președintele țării și apoi să apară în Monitorul Oficial.

Proiectul de lege pentru completarea articolului 65 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice a trecut în septembrie de votul Senatului, iar azi **a primit votul decisiv al Camerei Deputaților.**

Persoanele **pensionate anticipat parțial în perioada 1 ianuarie 2011 - 16 iulie 2016** vor putea să ceară **recalcularea pensiilor.** Mai exact, este vorba de cei care au cerut pensia anticipată parțială de la data intrării în vigoare a actualei Legi a pensiilor și **până la momentul schimbării modului în care se calculează aceasta**. La data de 17 iulie 2016, modul în care este calculată pensia anticipată parțială a fost schimbat semnificativ, astfel că persoanele care au cerut pensionarea de la acea dată **au beneficiat și beneficiază de condiții mai avantajoase**.

*„Persoanele ale căror drepturi de pensie anticipată parțială s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011 - 16 iulie 2016 beneficiază de recalcularea pensiei prin aplicarea prevederilor alin. (4) (este vorba de noul mod de calcul - **n. red.**). Recalcularea (...) se face la cererea persoanei interesate, iar drepturile de pensie recalculate se cuvin și se plătesc începând cu luna următoare înregistrării acesteia la casa teritorială de pensii în evidențele căreia se află dosarul de pensie al solicitantului”,* prevede proiectul de lege.

Începând din 17 iulie 2016, *„cuantumul pensiei anticipate parțiale se stabilește din cuantumul pensiei pentru limită de vârstă, prin diminuarea acestuia în raport cu stagiul de cotizare realizat și cu numărul de luni cu care s-a redus vârsta standard de pensionare (...)”*, dispune acum Legea pensiilor, făcându-se referire la următoarele reduceri:

Stagiul de cotizare realizat peste stagiul complet de cotizare:

Procentul de diminuare pentru fiecare lună de anticipare:

până la un an	0,50%
peste un an	0,45%
peste doi ani	0,40%
peste trei ani	0,35%
peste patru ani	0,30%
peste cinci ani	0,25%
peste șase ani	0,20%
între șapte și opt ani	0,15%

Până la data de 16 iulie 2016, actul normativ stabilea că *„cuantumul pensiei anticipate parțiale se stabilește din cuantumul pensiei pentru limită de vârstă care s-ar fi cuvenit, prin diminuarea acestuia cu 0,75% pentru fiecare lună de anticipare, până la îndeplinirea condițiilor pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă”.*

Așadar, pensia anticipată parțială **este calculată acum în funcție de anii munciți în plus față de stagiul complet de cotizare**, în trecut fiind aplicată o diminuare a pensiei cu 0,75% pentru fiecare lună de anticipare, indiferent de anii ce depășeau stagiul complet. În baza noului mod de calcul, pensiile anticipate parțiale sunt mai mari decât cele stabilite în baza vechiului mod de calcul.

Inițiatorii proiectului de act normativ au motivat că măsura propusă are drept scop eliminarea diferențierii aplicate beneficiarilor de pensii anticipate parțiale, pentru **restabilirea egalității de tratament**.

Pensia anticipată parțială poate fi solicitată **cu cel mult cinci ani înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare**. Opțiunea este valabilă doar pentru persoanele care **au realizat stagiul complet de cotizare** și pentru cele care au depășit stagiul complet cu până la opt ani.

Stagiul complet de cotizare este, potrivit Legii nr. 263/2010, de **35 de ani** și pentru femei, și pentru bărbați. În cazul bărbaților acesta deja a fost atins, însă în cazul femeilor încă se mai fac creșteri eșalonate, urmând să se ajungă la 35 de ani abia în ianuarie 2030. Vârsta standard de pensionare este de **65 de ani** pentru bărbați și de **63 de ani** pentru femei. De asemenea, la bărbați deja se aplică această vârstă, iar pentru femei va fi valabilă, în urma creșterilor eșalonate, din ianuarie 2030.

Atenție! Propunerea legislativă NU se aplică momentan. Pentru a intra în vigoare, aceasta trebuie promulgată prin decret prezidențial și publicată în Monitorul Oficial.

-sfârșit-

Sursa: www.avocatnet.ro

O viata oferita de doua ori

de Elinor Florence

Pentru a-şi salva fiul, Jerry era gata să sacrifice tot ce avea mai preţios.

Era o zi de iarnă, 25 decembrie 1998. O boare proaspătă de promisiuni se ridica deasupra localităţii Port Moody din Columbia Britanică (Canada). "Tată, mamă, Moş Crăciun a trecut şi pe la noi!" Tamara de şapte ani, Kimberly de trei ani şi Bradley de doi anişori au alergat spre cadourile îngrămădite sub bradul de crăciun.

"Aşteptaţi până voi face testul lui Bradley", strigă mama la cele două fiice. Beth Granger care avea douăzecişişapte de ani, s-a aşezat pe canapea şi l-a luat pe genunchi pe prichidelul cu bucle aurii, care îi întindea cu delicateţe mâna. I-a înţepat rapid unul dintre degete şi a extras un strop de sânge. Acest gest dureros este obligată să i-l facă de patru ori pe zi, aproape de la naşterea copilului.

Bradley suferă de un diabet insulino-dependent, boală cronică care-l obligă să primească zilnic două sau mai multe injecţii cu insulină, pentru a i se asigura o cantitate constantă de zahăr în sânge.

Ca un adevărat bărbat, Bradley acceptă injecţiile fără a se plânge. De obicei îi place foarte mult să facă pe clovnul pentru a-şi amuza familia, însă astăzi, în timp ce surorile sale trepidau de emoţie în faţa cadourilor, el rămase întins pe canapea, indiferent, în timp ce Beth introducea picătura de sânge în glucometru, un aparat portativ care serveşte la măsurarea nivelului de glucoză. Cifra care s-a afişat pe ecran a făcut-o pe tânără să sară ca arsă. Nivelul de zahăr din sângele copilului nu a fost niciodată aşa de scăzut.

"Dă-mi te rog imediat o băutură gazoasă", strigă ea la soţul acesteia, Jerry.

Băieţelul a început să bea lichidul dulce, care trebuia să-i crească nivelul glicemiei, însă el părea a fi încă foarte somnolent. După injecţia cu insulină, el a adormit pe canapea. Nici unul dintre ei nu s-a mai gândit la virusul, care cu câteva zile în urmă a făcut ca toată familia să tuşească din greu.

După ce au servit masa, Beth i-a mai făcut un test. Cu această ocazie, nivelul de zahăr din sângele lui Bradley era aşa de ridicat că depăşea nivelul maxim care era marcat pe aparat.

Incredulă, a mai repetat operaţia. Rezultatul era acelaşi.

"Ce se întâmplă?", l-a intrebat ea neliniştită pe Jerry.

Beth a telefonat la spitalul de copii din Columbia-Britanică, de la Vancouver şi a cerut să vorbească cu doctorul Daniel Metzger, endocrinologul care-l avea în supraveghere pe fiul său. Specialistul a părut să-i liniştească. Fluctuaţiile nivelului de zahăr din sânge erau frecvente la copiii cu diabet, în special în timpul sărbătorilor de iarnă, când ei sunt tentaţi să se îndoape cu dulciuri. Urmare a instrucţiunilor date de medic Beth i-a mai administrat o doză de insulină. Copilul a adormit din nou.

Beth l-a lăsat să se odihnească şi s-a dus să pregătească masa de Crăciun. La orele 16:00, l-a trezit pe Bradley, pentru a-i mai face un test. Şi de această dată, nivelul glicemiei depăşea scala aparatului. Din nou l-a sunat pe doctorul Metzger, care i-a mai prescris o doză de insulină. După sosirea părinţilor lui Beth, toată lumea s-a aşezat la masă, dar privirea mamei se întorcea tot timpul spre micuţa formă, care continua să doarmă pe canapea. La un moment dat şi-a încrucişat ochii cu soţul său. La 27 de ani, Jerry, care avea 1,88 metri şi 113 kilograme, era un uriaş blând care-şi adora copiii. Şi el era neliniştit. Până atunci, diabetul micuţului nu a dus la nici o complicaţie, dar această creştere inopinată a nivelului de zahăr, era foarte neobişnuită pentru a putea trece neobservată.

Beth s-a ridicat de la masă şi a mai înţepat odată unul dintre degetele micuţului. Glicemia era încă foarte ridicată. Micul corp era inert, iar culoarea pielii devenea din ce în ce mai gri. A început să-i fie teamă şi a mai sunat încă odată pe doctorul Metzger. "Aduceţi-l imediat la spital le spuse medicul. Vă aştept."

Beth l-a înfăşat imediat într-o pătură. "Să fiţi ascultătoare fetelor, le-a spus ea lui Tamara şi Kimberly, forţându-se să rămână calmă. O să ne întorcem foarte repede acasă."

Beth l-a instalat pe Bradley în scaunul său din maşină, apoi s-a aşezat lângă el pe bancheta din spate a maşinii. Imediat ochii micuţului s-au închis şi s-a lăsat moale pe pieptul ei.

"Bradley, trezeşte-te!" ţipă la el mama sa.

Îi era teama să nu intre într-o comă diabetică, care i-ar fi putut fi fatală.

"Nu adormi din nou, fiul meu", îl rugă ea.

Jerry a făcut traseul în 20 minute, care de obicei avea nevoie de cel puţin 40 şi s-a oprit cu o scrâţiitură puternică de frâne în faţa intrării la urgenţe. Doctorul Metzger a luat imediat copilul din braţele mamei, pentru a-i verifica cât mai repede semnele vitale, apoi a trimis eşantioane de sânge la laborator.

După aceasta endocrinologul a venit să vorbească cu părinţii în sala de aşteptare.

"Starea lui Bradley este critcă, dar nu are o legătură cu diabetul în acest caz.

- Ce se întâmplă atunci? întreabă Jerry.

- Nu ne dăm seama încă. Trebuie să mai facem alte teste."

Jerry şi Beth au mers în urma infirmierilor care-l duceau pe Bra-

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

dley întins pe o targă până la secția de reanimare. Copilul i-a privit pentru o ultimă oară cu ochii săi mari și albaștri înainte de a fi cuprins de un somn profund. Așezată la căpătâiul fiului ei, Beth îl mângîia duios pe frunte.

Doamne, copilul are un aer așa fragil, așezat pen acest pat mare de spital, își spuse ea în gând. Jerry se afla de cealaltă parte a patului, cu una din mânile sale mari strecurată sub unul dintre picioarele copilului. Din când în când câte o lacrimă se rostogolește pe abrajii tinerei mame, dar ea se abținea să nu plângă prea tare, deoarece se gândea ea, Bradley ar putea să o audă.

Târziu în noapte, respirația copilului a început să fie neregulată, și sforăitul său zgomotos rezona în camera liniștită. L-au cuplat la aparatul de respirat artificial, apoi l-au scanat cu un aparat să vadă dacă nu are cumva umflături pe creier.

A doua zi după Crăciun era aniversarea căsătoriei pentru Beth și Jerry. Ei au petrecut-o plini de incertitudini la căpătâiul lui Bradley. Nimic nu avea acum importanță pentru ei, decât sănătatea fiului lor.

Pe la sfârșitul după amiezii, Rick Schreiber, doctor pediatru gastroenterolog specialist în tulburări hepatice, a venit să le anunțe teribila veste: ficatul copilului a încetat să mai funcționeze, iar medicamentele nu mai au nici un efect. Fără ficat Bradley va muri. Numai o grefă l-ar mai putea salva.

La auzirea cuvântului "grefă", Beth a început să plângă. Jerry, bărbatul care nu avea obiceiul să-și arate sentimentele, și-a ridicat mâinile în sus și le-a sprijinit de perete, iar umerii săi mari tremurau de necaz.

În vestul Canadei, toate grefele de ficat la copii se fac doar în unitatea de transplanturi de la Centrul Universitar din Alberta, la Edmonton. Cum nu era loc în avionul ambulanță pentru ambii părinți, Jerry a fost nevoit să ia primul zbor comercial pentru Edmonton.

Înainte de a pleca spre aeroport, Jerry s-a mai aplecat odată peste corpul inconștient al fiului său.

"Continuă să lupți, băiatul meu" îi șopti el cu o voce tremurândă. Puțin mai târziu Beth și Bradley au decolat și ei în noapte.

James Shapiro, unul dintre cei trei chirurgi de la Edmonton, specializați în efectuarea grefelor de ficat, era de gardă (la domiciliu), când a primit un apel care-l anunța că Bradley a sosit. Copilul a fost clasificat 4F: 4 pentru prioritate absolută și F pentru "fulminant" - în acest caz însemnând că este pe moarte. În timpul în care doctorul se deplasa spre spital, personalul care făcea parte din programul albertan - Human Organ Procurement and Exchange (HOPE), a sunat deja alte centre de donații de organe de peste tot din Canada, în cătarea unui ficat disponibil. Însă nu era nici unul.

Bradley's Last Hope
The dying child needed a new liver—but there wasn't one available
By Elinor Florence
"Merry Christmas, Daddy! Santa was here!" Jerry and Beth Granger of Fort Moody, B.C., smiled as their three children—Tamara, seven, Kimberly, three, and Bradley, almost two—raced for the presents piled under the tree early Christmas morning, 1998.
"Wait until I do Bradley's finger poke," Beth told the girls. She sat down on the couch and lifted the golden-haired toddler onto her lap. He obediently held out one small finger while Beth, a pretty 27-year-old brunette, pricked it with a needle and squeezed out a drop of blood—something she had done four times a day for most of her son's life. Bradley suffered from Type 1 diabetes, a chronic disease requiring two or more daily insulin injections to regulate his blood sugar.
Reader's Digest
Bradley's Last Hope

Pentru James Shapiro, era repetarea unei triste experiențe deja trăite în trecut.

Născut în Anglia, unde el și-a făcut studiile în medicină, a sosit în Canada în anul 1993, cu ocazia unui stagiu plătit de doi ani în sânul unui serviciu specializat pe grefe. Unul dintre pacienții săi era un băiat de opt ani, cu numele Christopher, care și el suferea de insuficiență hepatică acută.

Medicii îl țineau în viață de trei zile, în așteptarea găsirii unui donator. Apoi a sosit vestea bună. S-a găsit un ficat. Însă prea târziu, din păcate. Doctorul Shapiro era în timpul pregătirii operației când i s-au adus rezultatele unei serii de teste care revelau faptul că insuficiența hepatică a provocat un exces de lichid în jurul creierului. Copilul era clinic - mort.

Tânărul chirurg era bulversat. Tată de familie, el promisese să facă tot ce era posibil în puterea sa pentru a ajuta părinții cu copii bolnavi să treacă mai ușor peste acești munți de speranță și disperare. Și-a amintit că citise un articol medical despre grefele de ficat plecând de la "donatori în viață". Așa de incredibil era în acest caz faptul că ambele organe de la donator și cel care-l primea se putea reface și să devină perfect funcționale.

Între timp, CHU din Alberta i-a oferit doctorului Shapiro un post de profesor adjunct în chirurgie. El a acceptat cu condiția de a i se permite să aprofundeze studiile asupra acestei noi tehnici de grefă în Japonia, unde ea a fost pusă la punct. El a petrecut trei luni la Kyoto în compania profesorului Koichi Tanaka, cel mai mare specialist din lume în această materie și i-a servit de asistent la treizeci de operații de grefă provenind de la donatori în viață.

Iar acum, după trei luni de la revenirea la Edmonton, doctorul Shapiro s-a aplecat să studieze dosarul lui Bradley. Din analiza dosarului și-a dat seama că băiatul nu mai are de trăit decât câteva ore. Se întreba el, oare am putea să-l salvăm făcându-i o grefă de la un donator în viață? La acea dată s-au făcut în Canada doar cinci grefe și nici una la un copil muribund.

-va urma-

Sursa: Selection.ca - martie 2017
Trimis de **TRAIAN FLOREA** – Canada

continuare din pag. 5

spune că face Dumnezeu." [Shirley Guthrie, „Human Suffering, Human Liberation, and the Sovereignty of God", Theology Today, aprilie 1996]

De-abia după ce am identificat problema putem vorbi de o soluție. Recent am stat de vorbă cu o doamnă care avea mai mulți nepoți. Am auzit de la ea o poveste care m-a făcut să mă cutremur. Sunt oameni care au mari probleme cu conștiința lor și cu nelegiuirile sau crimele comise. Problema lor însă nu este de fapt legată de ceea ce au făcut ei, ci de imaginea pe care o au despre Dumnezeu. Ce cred ei despre Dumnezeu este ceea ce îi sfâșie pe unii. Cum cred ei că va trata Dumnezeu păcatul lor, asta este problema. Dacă astfel de oameni nu se pot ierta (mult mi-aș dori să fiu lângă ei și să le spun ce a zis Iisus despre Dumnezeu, să îi spun că bunul Iisus este imaginea bunului Dumnezeu), există alții care se iartă singuri, precum criminalii de la Nürnberg, care cântau „O, Betleem" în momentul spânzurării lor, luându-și la revedere de la lume prin cuvintele „ne vedem pe Noul Pământ". Drumurile acestor oameni au mers în direcții diferite în funcție de imaginea pe care au avut-o ei despre Dumnezeu.

Răspunsul nebăgat în seamă

Nu cumva izbăvirea pe care o aștepți să vină de la Dumnezeu este în buzunarul tău sau în mâna ta? De obicei, și în mod aproape natural, noi luăm ca axiomă ideea că problema noastră trebuie să fie undeva în afara noastră: „nu eu, ci soția pe care mi-ai dat-o", spunea Adam, „nu eu, ci șarpele pe care l-ai făcut Tu", continua Eva [Gen. 3: 13]. Fie soția, fie șarpele, sigur este doar faptul că problema se află în afara mea. Dar dacă problema mea sunt chiar eu? În acest caz nu voi găsi nicio soluție înainte de a identifica adevărata problemă. Dumnezeu nu lucrează cu valori ireale sau false, ci „El va judeca după adevăr"și nu se va lăsa „până nu va așeza dreptatea pe pământ!" [Isaia 42: 3].

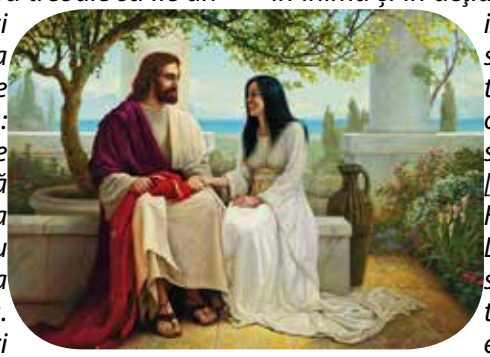

El nu va face pentru scăparea ta ceea ce poți tu face, dar refuzi. Nici măcar nu îți va răspunde la o întrebare al cărei răspuns îl știi, ci te va îndemna și te va ajuta să folosești toate binecuvântările cunoștinței și mijloacelor oferite.

Biserica Adventistă din Lilongve, Malawi, a fost lovită de o tragedie pe 28 decembrie 2013, în timpul unui serviciu divin în sabat. Opt oameni au fost uciși pe loc de fulgerul care a căzut peste clădire și mulți alții au fost răniți. „Adventiștii și neadventiștii sunt în șoc", scria editorul Mark Kellner, citând un lider mondial adventist, care se găsea în zonă. Fără îndoială, gândul zboară la Dumnezeu și ridică întrebarea: „De ce li se întâmplă lucruri rele oamenilor buni?".

Întrebare ce are mai multe răspunsuri. Un corespondent scria că a fost întotdeauna convins că niciodată un fulger nu va lovi un credincios, dar experiența aceasta i-a spulberat așteptările. Totuși, el se întreba cu seriozitate: un paratrăsnet instalat pe biserica aflată într-o astfel de zonă nu i-ar fi putut scuti de suferință și moarte, de descurajare și necredință pe mulți? Refuzul sau neglijența de a face ceea ce ești dator și poți face arată cum vezi și prețuiești tu viața. Aceste lucruri condamnă tot așa de sigur precum orice altă lege implacabilă a naturii sau asemenea principiului universal cauză-efect.

Căutăm explicația problemei în afara noastră în timp ce ea poate este mai aproape decât credeam. Întindem un deget acuzator într-o direcție, dar celelalte sunt în direcția noastră. Dacă Dumnezeu se întreabă: „Ce aș mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?" [Isaia 5: 4] atunci cu atât mai mult este cazul să ne întrebăm și noi: ce mai puteam face și nu am făcut? Ba putem să ne întrebăm și ceea ce Dumnezeu nu are nevoie să Se întrebe: „Ce am făcut greșit? Unde trebuia să procedez diferit?". Doar Iisus a purtat durerile și suferințele altora fără să fie vinovat de ele. Noi suntem legați în taină, cu sau fără știința noastră, de lucrurile pe care le deplângem. Firul cauzei lor se strecoară tainic până în inima și în acțiunile noastre. Același binecuvântat izvor al înțelepciunii lui Chesterton spune: „Nu cred într-o soartă care te va lovi indiferent ce vei face, dar cred într-o soartă care te va lovi cu siguranță dacă nu vei face nimic." [Generally Speaking, cap. 20, On Holland, (Londra, Methuen & Co. Ltd., 1928), p. 137] Martin Luther sublinia că e în zadar să crezi în iertarea păcatelor dacă nu crezi că tu ești iertat. Ce dreaptă și adevărată a fost întrebarea ucenicilor la ultima lor cină cu Iisus: „Nu cumva sunt eu, Doamne?" [Matei 26: 22] Până la urmă chiar și Iuda a pus aceeași întrebare, una foarte bună, pe care ar trebui să ne-o punem și noi mai des. În ceea ce-L privește pe Dumnezeu sau suspiciunea legăturii dintre El și răul care se întâmplă, Biblia spune: „Ochii Tăi sunt așa de curați…" [Habacuc 1:13] „Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău și El Însuși nu ispitește pe nimeni." [Iacov 1:13] Cu adevărat „El este bun și îndurarea Lui ține în veci!" [Psalmul 106:1].

-sfârșit-

SURSĂ: Semnele timpului, mai 2014, ediție tipărită: https://semneletimpului.ro/religie/crestinism/crestini/de-ce-li-se-intampla-lucruri-rele-oamenilor-buni.html
Preluat cu permisiune

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 25 a lunii de dinainte de luna de apariţie a revistei.

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Doresc să corespondeze:

Marga - jud. Mureş

Cine se simte singur şi doreşte să corespondeze doar prin s.m.s. uri numai despre Dumnezeu, sunt dispusă la orice oră să ne omorâm singurătatea cu lucruri utile şi care într-adevăr merită să le vorbim. Despre nimic altceva decât despre Dumnezeu. Aştept acceptul dv. cu nr. de tel. Tel. meu: 0720-718870. Mulţumesc mult. Domnul să fie cu dv. toţi!

Viorel

Viorel, am 48 de ani, caut o femeie cu vârsta între 40 - 50 de ani. Caut sinceritate, pentru prietenie / căsătorie. Nr. tel 0732-367227 sau 0764-843820

Ciprian

Răducanu Daniel Ciprian, gr. 2, 38 ani, înălţime 1.75 m, ortodox, am o soră şi un frate în Italia şi pensie de urmaş. Doresc să mă împrietenesc cu fete şi să mă căsătoresc. Nr. tel. 0729-648171

Aurel

Mă numesc Aurel, sunt din Năruja, jud. Vrancea, am 53 de ani, am scleroză multiplă şi doresc să comunic cu persoane cu scleroză multiplă, care sunt în cărucior, ca şi mine. 0799-386812.

Marius

Bună, mă numesc Marius, 38 de ani, din Prahova. Spre deosebire de alţi oameni, am probleme de sănătate şi aş vrea să cunosc o fată asemeni mie, să ne alinăm suferinţa. Mă găsiţi pe messenger coroby_marius, skype maricos 26 sau la tel. 0751-495708; 0720-645724 whatsapp

Deaconescu Adrian Dorel

Mă numesc Deaconescu Adrian Dorel, am 56 ani (n. 12.12.1960), am gr. 2, neuropsihic şi doresc să cunosc o doamnă, cu aceeaşi dizabilitate, gr. 2, neuropsihic, o bună creştină, fără obligaţii, în vârstă de 48-55 ani, pentru prietenie / căsătorie, din toată ţara, dar în mod special din Hunedoara, Timiş, Gorj, Alba, Arad şi împrejurimile acestor judeţe. Persoanele care mă contactează pentru căsătorie să fie de religie baptistă, creştină după evanghelie sau penticostală şi vârsta 49-56 ani. Nu răspund la persoane neserioase, doresc o relaţie pusă pe temelia lui DUMNEZEU şi pe seriozitate. 0774-042022.

Elena

Mă numesc Elena. Am 49 ani. Am gr. 1 pe căruţ. Caut un bărbat între 45-55 ani. Să nu aibă obligaţii şi să nu aibă unde sta, ca să locuiască la mine, să ne înţelegem bine şi să aibă grijă de mine. Rog seriozitate. Nu răspund la nr. ascuns. Puteţi să mă sunaţi la nr. de telefon 0753-053126 între orele 11.30 -19.00

Mihai

Bună, mă numesc Mihai, am 35 de ani, am handicap gr. 2, doresc să fac cunoştinţă cu o fată în vederea unei relaţii serioase de prietenie / căsătorie, cu vârsta între 24 şi 39 ani. Doate avea şi un copil. Sunt din Craiova şi lucrez ca tehnician medical la SMURD. Tel. 0768-265889 şi 0773-935741. Puteţi suna oricând. E-mail t.mihai94@yahoo.com

Loredana

Mă numesc Loredana, am 37 de ani şi doresc să cunosc prieteni si prietene. Tel. 0769 719 850

Alex

Mă numesc Alex, am 27 de ani, sunt din Ţigăneşti - Teleorman, sufăr de Parapareză Spastică, mă deplasez singur cu ajutorul unei cârje de cot, doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată pentru prietenie, eventual căsătorie. Mai multe detalii despre mine la telefon 0769-288574. Vă mulţumesc.

Dragoş

Bălan Dragoş, 24 de ani, din Alexandria, jud. Teleorman. Doresc să comunic cu fete care au plăcere şi doresc să vorbească cu mine. Să aibă 24-26 ani. Pentru prietenie / căsătorie. Eu am Parapareză spastică, grad grav. Îmi place sportul şi să vorbesc. Telefon 0786-936346

Zaharia Petruţ

Mă numesc Zaharia Petruţ, am 46 de ani şi doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. 0756-787750.

Marian

Mă numesc Joiţoiu Marian, am 30 de ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu fete şi băieţi de vârstă apropiată, din întreaga ţară. Pot fi contactat la 0785-710466

Vasile

Mă numesc Dumitru Vasile, locuiesc în com. Zagon jud. Covasna. Am handicap de gradul 2. Am 30 ani. Aş dori să cunoosc o fată pentru căsătorie. Am situaţie materială bună. Mă deplasez fără bastoan, cârje, etc... 0767-753441.

Laurenţiu

Mă numesc Laurenţiu , am 23 de ani, din Lisa-Schitu, jud. Olt. Sunt de religie adventist si doresc să cunosc o fată de aceeaşi religie, pentru prietenie sau căsătorie. Mai multe detalii despre mine la telefonul 0766-347248.

Steluţa

Mă numesc Neacşu Steluţa, am gr. 2 neuro-psihic, însă cu ajutorul Domnului mă simt bine. Sunt credincioasă penticostală. Doresc căsătorie cu un om credincios şi înţelegător, să ne umplem singurătatea, să locuiască la mine. Am 39 de ani, 75 kg, 1,60 m. Doresc să aibă până 45 ani. Să fie bolnav asemănător şi să putem să ne ajutăm reciproc. Tel. 0351-409381 sau 0770-201846.

Margareta

Margareta, adventistă din jud. Mureş, doresc să cunosc pentru căsătorie numai frate adventist, exclus orice altceva, între 60-65 de ani, să locuim la mine, cu mic handicap şi pensie. Eu nu am nici un handicap, dar la vârsta aceasta sunt nişte suferinţe acumulate în timp. Tel: 0720-718870, 0757-863185. V-aş ruga frumos pe cei care m-aţi sunat acum 4 ani, la anunţul meu de pe acea vreme, să nu mă m-ai sunaţi! Domnul să vă binecuvânteze pe toţi.

Fănică

Domn, 64 de ani, fără obligaţii, vicii, devotat, ortodox cu handicap locomotor (amputaţie). Nu sunt imobilizat la pat. Doresc să cunosc o doamnă modestă să ne acceptăm, gospodină, înţelegătoare, sinceră, să ne înţelegem pentru tot restul zilelor pe care le avem. 0728-421661.

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

P.S. Pentru cei/cele care aleg să sune, rog ca limbajul şi modul de exprimare să fie unul caracterizat de respect şi bun simţ. Îndemn să sune numai cei/cele care au gânduri şi planuri serioase în ceea ce priveşte începerea unei relaţii.

„Nu am tot ceea ce îmi doresc,
dar apreciez și Îi mulțumesc lui Dumnezeu
pentru tot ceea ce am”

MAI RIDICĂ-MĂ O DATĂ

Văd atât de deslușit, viața mea-i pătată
legământul l-am călcat, haina-i sfâșiată.
Exemplu bun nu am fost pentru nimeni,
am adus doar ocară sfântului Tău nume.

M-ai pus să fiu lumină și sare pe pământ,
un steag, o credință, să-arate spre Cel sfânt.
Dar lumina am stins-o, sarea-mi nu sărează,
steagul mi s-a rupt, credința mi-e slabă...

O! iartă-mă Stăpâne, mai dă-mi iarăși Har
să fiu iar lumină și steag, să flutur iar.
Trezește-mă Tu Doamne, că eu am adormit,
Caută-mă Isuse...ca pe banul cel pierdut.

Să mă-ntorc la Tine ca fiul rătăcit...
să-ți plâng la picioare ca Maria mai demult.
Uită-te la mine ca la Petru, Doamne
ca sufletul în mine să se înfioare.

Viața mea să fie o mărturie vie,
că Tu exiști și Ești, Doamne pe vecie!
să spun la orișicine cu drag și îndrăzneală
prin viața-mi trăită- nu prin vorbă goală.

Să-ncunun vorba cu fapta, să fiu pentru orișicine
o lumină Doamne, nu piatră de poticnire.
Ridică-mă! Isuse, fă-mă aur curat...
e tot ce-mi doresc mai mult, cu-adevărat!

Maricica Cristea
Din volumul „Din valurile lumii”

„Zâmbește!
Poate nu ai tot ce îți dorești,
însă Dumnezeu ți-a dat tot ce ai nevoie!”

ÎMPREUNĂ